

Uneori

M Horlaci

Uneori

Ești întristată, nu-ți găsești cuvinte
adeseori versi lacrimi, și suspini,
și-n multe rânduri îți aduci aminte
Că uneori și florile au spini.

Să-ți spui amarul..? Cine să te-asculte
de multe ori nu ști cum să începi,
și peste cap sătulă de insulte
că uneori și oamenii au țepi.

Rostesti o rugăciune printre buze
și-observi cum trece timpul, negreșit,
și-acel din tine, vrea să te acuze
că uneori și sufletu-i mârșit.

Pe umeri te apasă sarcini grele
dar îți ridici privirea prea târziu,
în zarea-ntunecată nu sunt stele
că uneori și cerul e pustiu.

Te urmăresc din umbră, stări infecte
oricât ai încerca să te ferești,
nu căuta doar zilele perfecte
că uneori e bine să greșești.

M Horlaci. 09/02/2016